Знов вітри над землею, вітри
І блакить, і розриви, і дим
Сонну землю черкає згори
Смерть черкає крилом голубим.

Ширше груди! Повніше серця!
(Бо згориш від чекання, згориш!)
Чи була коли днина, як ця,
І дівочі уста принадніш?!

О, ця днина, як п'яне вино!
О, ця смерть, як холодна блакить!
Як велично, що нам не дано
До тридцятого року дожить!

1930